

Sygn. akt : III RC 161/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

O., dnia 29 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Otwocku – III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący : SSR Paweł Witan

Protokolant : Magdalena Miętus

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2018 r. w Otwocku

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletnich M. Ł. i G. Ł., reprezentowanych przez przedstawiciela ustawowego J. Ł., oraz z powództwa P. Ł.,

przeciwko T. Ł.,

o alimenty

1) zasądza od pozwanego T. Ł. tytułem alimentów na rzecz małoletniej M. Ł., ur. (...) kwotę po 800 (osiemset) złotych miesięcznie, oraz na rzecz małoletniej G. Ł., ur. (...) kwotę po 950 (dziewięćset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie, płatne, poczynając od dnia 7 lipca 2017 r., do rąk matki małoletnich J. Ł. do dnia 10-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat,

2) zasądza od pozwanego T. Ł. tytułem alimentów na rzecz P. Ł., ur. (...) kwotę po 900 zł miesięcznie, płatną, poczynając od dnia 7 lipca 2017 r., do dnia 10-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat,

3) w pozostałym zakresie powództwo P. Ł. oraz małoletnich M. Ł. i G. Ł. oddala,

4) wyrokowi w pkt. 1 i 2 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności,

5) zasądza od pozwanego T. Ł. na rzecz małoletniej M. Ł. kwotę 2880 (dwa tysiące osiemset osiemdziesiąt) zł, na rzecz małoletniej G. Ł. kwotę 3420 (trzy tysiące czterysta dwadzieścia) zł, zaś na rzecz P. Ł. kwotę 3240 (trzy tysiące dwieście czterdzieści) zł tytułem częściowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

6) nakazuje ściągnąć od pozwanego T. Ł. na rzecz Skarbu Państwa – Kasy Sądu Rejonowego w Otwocku kwotę łącznie 1590 (jeden tysiąc pięćset dziewięćdziesiąt) zł tytułem nieuiszczonych przez powodów opłat sądowych należnych od uwzględnionych roszczeń powodów, pozostałe nieuiszczone koszty sądowe ponosi Skarb Państwa,

Sygn. akt III RC 161/17

UZASADNIENIE

Małoletnie M. Ł. i G. Ł. reprezentowane przez przedstawicielkę ustawową J. Ł. oraz P. Ł., pozwem z dnia 7 lipca 2017 roku (data złożenia pozwu w Sądzie) wniosły o zasądzenie na ich rzecz od pozwanego T. Ł. alimentów w kwocie po 1

000 złotych miesięcznie na rzecz każdej z powódek, tj. w łącznej kwoty po 3 000 złotych miesięcznie, począwszy od 1 stycznia 2017. Nadto wniosły o zasądzenie na ich rzecz od pozwanego kosztów procesu.

(pozew k. 1-4)

Pozwany T. Ł. w odpowiedzi na pozew z dnia 7 września 2017 r. uznał powództwo do kwoty po 600 zł miesięcznie na rzecz M. Ł. i G. Ł. oraz do kwoty po 400 zł miesięcznie na rzecz P. Ł., poczynając od dnia wniesienia powództwa; w pozostałym zakresie wniósł o oddalenie powództwa.

(odpowiedź na pozew k. 24-26)

Następnie na posiedzeniu Sądu w dniu 22 września 2017 r. pełnomocnik powodów zmodyfikował powództwo w zakresie żądania zasądzenia alimentów za okres sprzed dnia wytoczenia powództwa w ten sposób, że wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz każdej z powódek kwoty po 4000 zł tytułem niezaspokojonych potrzeb powódek za okres od stycznia 2017 r. do kwietnia 2017 r. Wniósł również o zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

(stanowisko pełnomocnika powodów na rozprawie k. 129)

T. Ł. na posiedzeniu w dniu 22 września 2017 r. wniósł o oddalenie powództwa o alimenty za okres od stycznia 2017 roku do kwietnia 2017 roku. Co do alimentów za okres od daty wniesienia powództwa uznał powództwo do kwoty po 625 złotych miesięcznie na rzecz każdej z córek, w pozostałym zakresie wniósł o oddalenie powództwa.

(stanowisko pozwanego na rozprawie k. 129)

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci dowodu z przesłuchania stron (przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów k. 129-131, 164-165, powódki P. Ł. k. 165-166 oraz pozwanego k. 181-183), a także załączonych przez strony dokumentów (k. 6-13, 27-58, 66-88, 93-128, 139-162 oraz 171-180), Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. Ł. i T. Ł. pozostają w związku małżeńskim, z którego to związku urodziły się trzy córki: M. Ł. ur. (...), G. Ł. ur. (...) i P. Ł. ur. (...)

(d. odpisy aktów urodzenia k. 6-8)

Do dnia 12 maja 2017 r. J. Ł. i T. Ł. zamieszkiwali wspólnie z dziećmi w domu położonym w O., stanowiącym własność rodziców J. Ł..

W dniu 12 maja 2017 r. na żądanie J. Ł. pozwany wyprowadził się od rodziny i od tej pory zamieszkuje wraz ze swoimi rodzicami w mieszkaniu położonym na osiedlu (...).

Do czasu wyprowadzki pozwany uiszczał opłaty za media w domu, w którym zamieszkiwał wraz z rodziną, nadto płacił za część dokonywanych na potrzeby rodziny zakupów.

Po wyprowadzce, do czasu wydania postanowienia w przedmiocie zabezpieczenia świadczeń alimentacyjnych (wydanego przez Sąd Rejonowy w Otwocku w dniu 11 lipca 2017 r.), pozwany przelewał na rzecz córek łączną kwotę 1 600 zł miesięcznie, zaś po wydaniu w/w postanowienia kwotę ustaloną w przedmiotowym orzeczeniu, tj. po 1 500 zł miesięcznie.

(d. przesłuchanie J. Ł. - k. 129-131, 164-165)

W chwili obecnej małoletnie M. Ł. i G. Ł. oraz pełnoletnia P. Ł. zamieszkuje wspólnie z ich matką J. Ł. w tym samym budynku, w którym zamieszkiwali przed wyprowadzką pozwanego.

(d. przesłuchanie J. Ł. - k. 129-131, 164-165)

M. Ł. w chwili obecnej ma 11 lat i uczęszcza do V klasy Szkoły Podstawowej. Na usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniej powódki składają się: przypadające na małoletnią koszty mediów i ogrzewania domu, w której zamieszkuje – ok. 190 zł miesięcznie (jest to jedna czwarta kosztów utrzymania w/w budynku), koszty wyżywienia – ok. 500 zł miesięcznie, odzieży – ok. 200 zł miesięcznie, zajęć z języka angielskiego – ok. 195 zł miesięcznie, zajęć na basenie – 200 zł miesięcznie, koszt korzystania z telefonu (doładowań) – ok. 10 złotych miesięcznie oraz kieszonkowego – ok. 50 zł miesięcznie. Nadto do kosztów utrzymania małoletniej należy zaliczyć koszty wyprawki szkolnej – ok. 1 000 zł rocznie, wizyt lekarskich – ok. 350 zł rocznie (3-4 wizyty w roku po 100 zł za każdą z wizyt), wycieczek szkolnych – ok. 750 zł rocznie oraz składek szkolnych – ok. 150 zł rocznie.

(d. przesłuchanie J. Ł. - k. 129-131, 164-165)

Małoletnia G. Ł. ma obecnie 16 lat, uczęszcza do III klasy gimnazjum. Na usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniej składają się: przypadające na małoletnią koszty mediów i ogrzewania domu, w którym zamieszkuje – ok. 190 zł miesięcznie, koszty wyżywienia – ok. 500 zł miesięcznie, odzieży – ok. 200 zł miesięcznie, zajęć z języka angielskiego – ok. 200 zł miesięcznie, korepetycji z fizyki, chemii i matematyki – ok. 320 zł miesięcznie, siłowni – ok. 180 zł miesięcznie, koszty użytkowania telefonu (doładowań telefonicznych) – ok. 10 złotych miesięcznie oraz kieszonkowego – ok. 50 zł miesięcznie.

Nadto do kosztów utrzymania małoletniej należy zaliczyć koszty wyprawki szkolnej – ok. 1 000 zł rocznie, wycieczek szkolnych – ok. 700 zł rocznie, składek szkolnych – ok. 150 zł rocznie oraz wizyt u ortodonta – ok. 280 zł rocznie (małoletnia uczęszcza do ortodonta raz na 3 miesiące, zaś koszt jednej wizyty wynosi 70 zł).

(d. przesłuchanie J. Ł. - k. 129-131, 164-165)

P. Ł. ma aktualnie 23 lata, jest studentką I roku studiów stacjonarnych II stopnia na kierunku kulturoznawstwo na (...) w W.. Na usprawiedliwione koszty utrzymania P. Ł. składają się: przypadające na powódkę koszty mediów i ogrzewania domu, w którym powódka zamieszkuje – ok. 190 zł miesięcznie, koszt wyżywienia w domu – ok. 350 zł miesięcznie oraz wyżywienia poza domem – ok. 250 zł miesięcznie, koszt dojazdu na uczelnię – ok. 120 - 130 zł miesięcznie, odzieży – ok. 200 zł miesięcznie, zajęć z języka angielskiego – ok. 100 zł miesięcznie, koszt biletów do kina i teatru (powyższe aktywności wiążą się z kierunkiem studiów powódki) – ok. 150 zł miesięcznie, koszt siłowni – ok. 170 zł miesięcznie, telefonu – ok. 40 złotych miesięcznie oraz leków dermatologicznych – ok. 200 zł miesięcznie. Ponadto powódka potrzebuje drobne kwoty na przybory – zeszyty, długopisy, zakup podręcznika (jego koszt to 15 zł).

Do usprawiedliwionych kosztów utrzymania P. Ł. należy zaliczyć także koszt jej wypoczynku – ok. 1000 zł rocznie.

(d. przesłuchanie J. Ł. - k. 129-131, 164-165, przesłuchanie P. Ł. – k. 165-166)

J. Ł. ma obecnie 49 lat, zatrudniona jest na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w Szkole Podstawowej nr (...) im. O. P. w J. na stanowisku nauczyciela edukacji wczesnoszkolnej, osiągając dochód w wysokości ok. 4 522,74 zł brutto miesięcznie (ok. 3250 zł netto). W całym 2016 r. osiągnęła ona przychód brutto w wysokości 58 484,24 zł (czyli ok. 4873 zł brutto miesięcznie).

(d. zaświadczenia o zarobkach k. 11-12, 93; deklaracja PIT k. 66-69)

J. Ł. mieszka aktualnie w domu o pow. ok. 70m², należącym do jej rodziców.

Jest ona współwłaścicielką wraz z mężem (na zasadzie wspólnoty małżeńskiej majątkowej) T. (...) z 2012 r., którym aktualnie dysponuje pozwany (po wyprowadzce T. Ł. powyższy samochód do grudnia 2017 r. był nieużytkowany z uwagi na konflikt pomiędzy jego współwłaścicielami).

Nadto w związku z konfliktem z mężem w 2012 r. J. Ł. przelała ze wspólnego (z mężem) rachunku bankowego na swój rachunek bankowy kwotę ponad 200 000 zł. Następnie doszło do poprawy relacji między małżonkami i w 2013 r. zdecydowali oni o zakupie samochodu marki T. (...) z 2012 r. za kwotę ponad 76 000 zł, która to kwota została uiszczona z w/w środków znajdujących się na rachunku bankowym J. Ł.. W sierpniu 2017 r. J. Ł. podjęła z powyższego rachunku bankowego kwotę 100 000 zł, które to środki przechowuje aktualnie w domu. W rezultacie na powyższym rachunku bankowym znajduje się aktualnie kwota niecałych 30 000 zł.

(d. przesłuchanie J. Ł. k. 129, wydruki z rachunku bankowego k. 98, 146, 149, 150-151, 155-162)

J. Ł. wraz z mężem była również współwłaścicielem działki o pow. 1500 m2 położonej w O. (otrzymanej w darowiźnie od rodziców). W 2017 r. własność powyższej działki małżonkowie Ł., na życzenie J. Ł., ponownie przenieśli na rodziców J. Ł..

J. Ł. nie posiada zadłużenia.

(d. przesłuchanie J. Ł. - k. 129-131, 164-165, przesłuchanie pozwanego k. 181-183)

T. Ł. ma aktualnie 49 lat, zatrudniony jest jako optyk, z pensją zasadniczą w wysokości 3 400 zł miesięcznie netto plus premie uznaniowe. Pozwany aktualnie zarabia w sumie ok. 6420 zł netto miesięcznie (ok. 8560 zł brutto). W 2016 r. osiągnął przychód brutto w wysokości 95 349, 81 zł.

(d. deklaracja PIT k. 66-69, zaświadczenie k. 74)

Nadto pozwany posiada na lokacie „kapitał na marzenia” 6 000 zł oraz 7 000 zł na koncie oszczędnościowym.

(d. przesłuchanie pozwanego k. 181-183, zestawienie operacji k. 75-76)

T. Ł. jest ponadto właścicielem działki rolnej o pow. 41 arów położonej w W. oraz współwłaścicielem działki rolnej o pow. 25 arów położonej we wsi K.. Nadto jest on również współwłaścicielem (razem z kilkoma innymi osobami) działki leśnej o pow. 1,9 hektara. Powyższe nieruchomości pozwany uzyskał w drodze darowizny od członków rodziny. W maju 2016 r. nabył również w drodze darowizny od swoich rodziców mieszkanie o pow. 60m², położone na osiedlu (...), jednakże zgodnie z umową darowizny rodzice pozwanego mają prawo do dożywotniego, nieodpłatnego korzystania z całego powyższego mieszkania.

(d. umowy darowizny – k. 36-46, decyzja k. 47)

W związku z niemożnością dojścia przez J. Ł. i T. Ł. do porozumienia co do korzystania ze stanowiącego ich współwłasność samochodu marki T. (...) pozwany w czerwcu 2017 r. zakupił, z posiadanych przez siebie oszczędności, roczną T. (...) za kwotę 46 000 zł.

(d. zestawienie operacji k. 77)

Pozwany od rozstania z żoną, tj. od 12 maja 2017 r. zamieszkuje wraz z rodzicami w opisanym powyżej mieszkaniu położonym na osiedlu (...). Pozwany ponosi praktycznie cały koszt utrzymania tego lokalu, wynoszący ok. 700 zł miesięcznie. Na wyżywienie T. Ł. wydaje ok. 300 zł miesięcznie, na odzież ok. 300 zł miesięcznie, na środki czystości i higieniczne – ok. 125 zł miesięcznie, na paliwo – ok. 650 zł miesięcznie, zaś na leki kardiologiczne - ok. 20 zł miesięcznie.

Nadto w styczniu 2018 r. pozwany wydał ok. 1000 zł na zakup telefonu i ok. 2400 - 2500 zł na zapłatę rat ubezpieczenia użytkowanych przez siebie samochodów. Pozwany ponosi także koszty przeglądów powyższych pojazdów i inne koszty związane z ich eksploatacją (np. zakupu opon).

(d. przesłuchanie pozwanego k. 181-183)

W czerwcu 2017 r. T. Ł. zakupił dla G. i M. Ł. telefony po 800 zł każdy.

(d. faktura VAT k.48-49)

Dodatkowo T. Ł. pokrywa koszty kieszonkowego dwóch małoletnich córek (w wysokości po 50 zł miesięcznie na każdą z córek) oraz koszty związane z doładowaniem telefonów dla M. i G. Ł. (w kwocie po 10 zł miesięcznie na każdą z córek). Opłaca również abonament za Internet w domu powódek, a także abonament za telefon P. i w swój (w łącznej kwocie 120 zł miesięcznie) – do sierpnia 2017 r. płacił również za telefon żony. W okresie wakacyjnym przekazał córce P. ok. 200-300 zł na dokumenty i zdjęcie do licencjatu. Nadto po wyprowadzce od żony przekazał najstarszej córce 500 zł na materac i 50 zł na farbę, jak również drobną kwotę na wyżywienie i 120 zł na egzamin na prawo jazdy (w grudniu 2017 r.). Przekazał również wszystkim swoim córkom pewne środki na ubrania: G. ok. 260 zł, P. ok. 350 zł, zaś M. 80 zł (przy czym najmłodszej córce przekazał także 90 zł na grę S.). Wreszcie po wyprowadzce od żony pozwany ok. 200 zł przeznaczył na pokrycie różnorodnych wydatków związanych z edukacją małoletniej G. (takich jak składka na bal czy też na ubezpieczenie).

(d. przesłuchanie pozwanego k. 181-183)

W 2017 r. pozwany przekazał żonie kwotę ok. 1900 otrzymaną z tytułu tzw. „wczasów pod gruszą”. Na jego konto wpłynęła również kwota ok. 4200 zł tytułem ulgi związanej z posiadaniem dzieci.

(d. przesłuchanie J. Ł. - k. 129-131, 164-165, przesłuchanie pozwanego k. 181-183)

T. Ł. ma regularny kontakt z powodami. Z małoletnimi córkami widuje się w każdy wtorek i czwartek w godzinach 19:30-21:00 oraz w każdą I sobotę miesiąca oraz każdą III niedzielę miesiąca w godzinach 13:00 – 17:00.

(d. przesłuchanie pozwanego k. 181-183)

Pozwany nie posiada żadnego zadłużenia.

(d. przesłuchanie pozwanego k. 181-183)

Sąd dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Sąd uznał za wiarygodne wszystkie dokumenty przedstawione przez strony i załączone do akt sprawy, przy czym jeśli chodzi o paragony, to Sąd uznał, iż samodzielnie stanowią one jedynie dowód tego, że dana rzecz/usługa została nabyta, nie zaś dowód tego, kto daną rzecz/usługę nabył ani też zaspokojeniu czyich potrzeb dana rzecz/usługa służyła.

Sąd za wiarygodne uznał ponadto zeznania P. Ł. i T. Ł. oraz – w przeważającej części - zeznania J. Ł..

Sąd odmówił jedynie waloru wiarygodności zeznaniom J. Ł. w zakresie, w jakim wynika z nich, że na ubranie dla córek potrzeba po ok. 500 zł miesięcznie na każdą z nich – w ocenie Sądu wskazana kwota jest zdecydowanie zawyżona, zaś mając na uwadze doświadczenie życiowe usprawiedliwiony koszt zaspokojenia potrzeb powódek w zakresie odzieży i obuwiu wynosi po ok. 200 zł miesięcznie na powódkę.

Sąd nie dał również wiary zeznaniom J. Ł. w zakresie, w jakim wynika z nich, że z uwagi na stan psychiczny małoletniej G. Ł. konieczne jest poddanie małoletniej hipoterapii i psychoterapii – nie zostały bowiem przedstawione żadne dokumenty medyczne wskazujące na to, że małoletnia cierpi na tak poważne zaburzenia w sferze psychicznej, które wymagają stałej hipoterapii czy też psychoterapii.

Odnośnie kosztów wyżywienia małoletnich powódek wskazać należy, iż J. Ł. określiła je na ok. 500-600 zł miesięcznie na powódkę – w ocenie Sądu, mając na uwadze doświadczenie życiowe, koszt wyżywienia powódek oscyluje w pobliżu niższej z tych dwóch kwot.

W pozostałym zakresie Sąd zeznaniom J. Ł. dał wiarę. W szczególności Sąd dał wiarę przedstawicielce ustawowej małoletnich powodów w zakresie, w jakim z jej zeznań wynika, że G. Ł. wymaga pobierania licznych korepetycji, albowiem z dołączonego świadectwa szkolnego małoletniej wynika, że rzeczywiście osiąga ona słabe wyniki w nauce.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z dyspozycją art. 133 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Dziecko przy tym ma prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, którzy obowiązani są podzielić się z nimi nawet swoimi najmniejszymi dochodami. O zakresie obowiązku alimentacyjnego decydują w każdym razie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 kro). Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można jednoznacznie zdefiniować. Rodzaj i rozmiar tych potrzeb jest uzależniony od cech osoby uprawnionej oraz od różnych okoliczności natury społecznej i gospodarczej w których osoba uprawniona znajduje się. Zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczać będą poszczególne sytuacje uprawnionego i zobowiązanego, konkretne warunki społeczno-ekonomiczne oraz cele i funkcje obowiązku alimentacyjnego. Dopiero na tym tle można określić potrzeby życiowe, materialne i intelektualne uprawnionego (uzasadnienie do tezy IV uchwały Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987r., II CZP 91/86). Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można też odrywać od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Z kolei zgodnie z art. 137 § 2 kro niezaspokojone potrzeby uprawnionego z czasu przed wniesieniem powództwa o alimenty sąd uwzględnia zasądzając odpowiednią sumę pieniężną. W uzasadnionych wypadkach sąd może rozłożyć zasądzone świadczenie na raty.

W ocenie Sądu niewątpliwym jest, iż na pozwanym ciąży obowiązek alimentacyjny względem jego małoletnich dzieci: M. i G. oraz córki P., albowiem nie są one w stanie utrzymać się samodzielnie. Pozwany T. Ł. nie kwestionował zresztą samej istoty ciążącego na nim zobowiązania alimentacyjnego, lecz kwestią sporną w niniejszej sprawie była kwota jaką winien łożyć na utrzymanie swoich córek.

Na usprawiedliwione wydatki związane z utrzymaniem M., G. i P. Ł. składają się koszty zakupu dla nich żywności, odzieży, obuwia, koszty ich leczenia, zajęć dodatkowych, kieszonkowego, użytkowania telefonów oraz koszty związane z szeroko rozumianą edukacją powódek, a także koszty udziału małoletnich w utrzymaniu domu, w którym zamieszkują.

Zdaniem Sądu koszt zaspokojenia tych potrzeb wynosi w stosunku do M. Ł. ok. 1 530 zł miesięcznie, w stosunku do G. Ł. ok. 1 830 zł miesięcznie, zaś w stosunku do P. Ł. (nie licząc kosztów jej wyjazdów wakacyjnych, które to koszty powódka jest w stanie pokryć w ramach własnych możliwości zarobkowych) ok. 1780 zł.

W ocenie Sądu, biorąc po uwagę wiek, zawód, a także stan zdrowia pozwanego, jak również osiągnięte przez niego dochody, uznać należy, iż możliwości zarobkowe pozwanego, rozumiane jako środki pieniężne, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności, stosownie do swych sił umysłowych i fizycznych (tak np. uchwała pełnego składu (...) – Izby Cywilnej i Administracyjnej z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988, nr 4, poz. 42, wyrok SN z dnia 22 czerwca 2007 r., II UK 229/06, LEX nr 422753), wyczerpują się w osiągniętych przez niego aktualnie dochodach z pracy i wynoszą ponad 6 000 zł netto miesięcznie.

Zauważyć przy tym należy, iż pozwany posiada wprawdzie kilka nieruchomości gruntowych, jednakże mając na uwadze przeznaczenie tych nieruchomości, ich wielkość a także strukturę własności nie sposób przyjąć, aby aktualnie mogły stanowić one dla pozwanego dodatkowe źródło dochodu.

Z kolei mając na uwadze wiek oraz zawód J. Ł. jak i dochody przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów, uznać należy, iż jej możliwości zarobkowe także wyczerpują się w osiągniętych przez nią dochodach z pracy i wynoszą ponad 3000 zł netto miesięcznie.

Z kolei jeśli chodzi o możliwości zarobkowe P. Ł., to mając na uwadze jej wiek i fakt, że studiuje ona na studiach dziennych, uznać należy, iż możliwości te są niewielkie, jednakże pozwalają powodce na samodzielne sfinansowanie wypoczynku wakacyjnego.

W tej sytuacji w ocenie Sądu zasadnym jest obciążenie T. Ł. obowiązkiem łożenia tytułem alimentów kwoty po 800 zł miesięcznie na rzecz M. Ł., kwoty po 950 zł miesięcznie na rzecz G. Ł. oraz kwoty po 900 zł na rzecz P. Ł., a więc kwot przekraczających, lecz jedynie nieznacznie, 50% kosztów utrzymania powódek.

Ustalając alimenty w powyższej wysokości Sąd miał na względzie z jednej znaczącą dysproporcję w możliwościach zarobkowych J. Ł. i jej męża, jak również okoliczność, że to przede wszystkim na matce powódek spoczywa ciężar bieżącej opieki i wychowania powódek (przy czym jednak zauważyć należy, iż P. Ł. jest już pełnoletnia, a więc nie wymaga opieki, zaś małoletnie powódki są już w wieku szkolnym, także one nie wymagają więc tak intensywnej opieki jak w przypadku małych dzieci), z drugiej zaś strony również fakt, że pozwany nie tylko regularnie spotyka się z powódkami i systematycznie łoży na utrzymanie młodszych córek przekazując im co miesiąc kieszonkowe oraz środki na doładowania telefoniczne, a nadto opłaca najstarszej córce abonament telefoniczny oraz płaci za Internet w miejscu zamieszkania powodów, ale również okresowo przeznaczają znaczne kwoty na zaspokojenie innych potrzeb powódek (w tym w zakresie ubrań czy też edukacji).

Mając na uwadze dodatkowe środki przekazywane przez pozwanego na rzecz powodów tak ustalone alimenty są adekwatne zarówno w stosunku do usprawiedliwionych potrzeb powódek jak i możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego (mając na uwadze dochody pozwanego nie przekraczają one również jego możliwości zarobkowych i majątkowych, stanowiących górną granicę świadczeń alimentacyjnych).

Sąd nie znalazł natomiast podstaw do uwzględnienia żądania powódek w zakresie zasądzenia od pozwanego tytułem alimentów za okres od stycznia do kwietnia 2017 r. kwoty po 4 000 złotych na każdą z córek, tj. łącznej kwoty 12 000 złotych. Podstawę zasądzenia alimentów za okres sprzed wniesieniem powództwa stanowi art. 137 § 2 kro, zgodnie z którym „niezaspokojone potrzeby uprawnionego z czasu przed wniesieniem powództwa o alimenty sąd uwzględnia zasądzając odpowiednią sumę pieniężną. W uzasadnionych wypadkach sąd może rozłożyć zasądzone świadczenie na raty”.

W doktrynie i w orzecznictwie przyjmuje się, że w świetle art. 137 § 2 kro (tak zresztą, jak to miało miejsce również przed wprowadzeniem tego przepisu), "powód dochodząc swoich uprawnień za czas przeszły powinien wykazać, że jakieś jego usprawiedliwione potrzeby pozostały niezaspokojone, względnie że jakieś jego zobowiązania, i to zaciągnięte na pokrycie jego usprawiedliwionych potrzeb, i wynikające stąd zadłużenie nie zostało zlikwidowane" (tak wyr. SN z 5.5.1998 r., I CKN 1083/97, L.; a także wyr. SO w Sieradzu z 17.7.2013 r., I Ca 252/13, L.).

Tymczasem strona powodowa nie wykazała, aby istniały jakiegokolwiek niezaspokojone potrzeby powódek z okresu styczeń – kwiecień 2017 r., ani też, że powódki posiadają jakiegokolwiek zadłużenie zaciągnięte na zaspokojenie ich potrzeb w powyższym okresie. Z uwagi na powyższe brak było podstaw do zasądzenia na rzecz powódek alimentów za okres poprzedzający dzień wniesienia powództwa.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd zasądził od T. Ł. na rzecz małoletniej M. i G. Ł. alimenty w wysokości odpowiednio po 800 zł miesięcznie oraz po 950 zł miesięcznie, oraz na rzecz P. Ł. alimenty w kwocie po 900 zł, płatne do dnia 10 każdego miesiąca (w przypadku małoletnich powódek do rąk ich matki), wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, począwszy od 7 lipca 2017 r. (a więc od dnia wniesienia powództwa), zaś w pozostałym zakresie powództwo M., G. i P. Ł. oddalił.

Orzekając w przedmiocie kosztów Sąd miał na względzie, iż po stronie powodowej występowało trzech współuczestników formalnych, reprezentowanych przez tego samego fachowego pełnomocnika procesowego. Wobec faktu, iż M. Ł. wygrała proces w 80%, G. Ł. w 95%, zaś P. Ł. w 90%, Sąd, kierując się wyrażoną w art. 100 kpc zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów oraz mając na względzie § 2 pkt. 5 w zw. z § 4 ust. 4 Rozporządzenia Ministra

Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r., zasądził od pozwanego na rzecz M. Ł. kwotę 2 880 zł, na rzecz G. Ł. kwotę 3 420 zł zaś na rzecz P. Ł. kwotę 3 240 zł tytułem częściowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Orzekając w przedmiocie kosztów Sąd miał na względzie pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy m.in. w postanowieniu z dnia 20 lipca 2012 r. sygn. II CZ 196/11, IC 2013 nr. 10, w całości podzielany przez Sąd orzekający w niniejszej sprawie, iż - w przeciwieństwie do współuczestników materialnych - każdemu ze współuczestników formalnych reprezentowanych przez tego samego profesjonalnego pełnomocnika procesowego przysługuje zwrot kosztów postępowania w pełnej wysokości (tak też SA w Lublinie w wyroku z dnia 16 lipca 2014 r. I ACa 218/14, LEX 1498956).

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł na podstawie art. 333 § 1 pkt. 1 kpc, zaś na podstawie art. 113 ustęp 1 w zw. z art. 13 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych obciążył pozwanego opłatą sądową od uwzględnionej części powództwa.